

Ressò

octubre 18

Elisabeth

Irena

Dos testimonis de coratge, valentia i amor per la vida

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN

Testimonis de Jesucrist al segle XX

Elisabeth Eidenbenz i Irena Sendler

“¡No tingueu por de ser sants!(Gal. 5,1)”. Aquestes paraules de Sant Pau als cristians de Galàcia, fan costat i donen reforç al testimoni que el Papa Francesc ens recorda en la E.A. “Gaudete et exultate) de que no s’ha de tenir por de sempre apuntar més alt, de deixar-se estimar i alliberar per Déu. No s’ha de tenir por de deixar-se guiar per l’Esperit Sant. La santedat no ens fa menys humans, perquè és la trobada de la feblesa de l’esser humà amb la força de la gràcia (GE 34).

Aquesta referència de l’E.A. “Gaudete et exultate” va molt bé amb la reflexió de dues dones que en la seva vida van portar al màxim aquests pensaments de Sant Pau i del Papa Francesc. Em refereixo a Elisabeth Eidenbenz (1913-2011) i a Irena Sendler (1910-2008). Ambdues, el testimoniatge que donaren fou la de salvar molts nens innocents d’una mort segura en les guerres tant Mundial com la nostra pròpia Civil.

La història de la humanitat està plena d’episodis negres. Guerres, genocidis, assassinats, injustícies, que fan difícil la comprensió de la convivència en el nostre món. Els primers anys del S. XX no van estar exempts d’aquestes guerres i crueltats que van assolir tot el nostre món. Però en aquests temps tristos i desoladors, van sobresortir persones que van voler ser sense desitjar-ho llum per il·luminar les foscor de la realitat quotidiana. Una d’elles fou Elisabeth Eidenbenz, que amb un fort caràcter i disposada a ajudar els demés sense esperar res a canvi, va salvar moltes vides d’infants innocents en la nostra Guerra Civil. Precisament aquesta guerra fou la que la va fer passar de ser una mestra d’escola a entregar-se als demés en cos i ànima convertir-se en infermera i matrona alhora. Fou la creadora del que es va anomenar

© Vida Creixent
C/València 218, 1r 2a Esquerra, Barcelona
08011 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org
Secretaria: Tardes d’17:00 a 19:00 h

Text de la fotografia de portada: Elisabeth Eidenbenz i Irena Sendler, dos testimonis de coratge, valentia i amor per la vida

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Maquetació: David Albarracín

Editorial

“La maternitat d’Elna” del qual ,es pot resseguir per les pàgines d’una obra anomenada així de l’autora Assumpta Montella, (Ara Llibre, 2007).

Va fer que les primeres llums que veien aquests infants fossen el més paregut a la pau i boniquesa d’aquest món, poden ser acaronats i alimentats sota l’escalfo d’una llar i de l’escalf de les seves mares. Segons conta aquest llibre en va salvar a 597 nadons d’una mort segura. Idèntica realitat també passa amb Irinia Sandler, ja que també la podem anomenar com a “justa amb plenitud” , o sigui aquella que anteposa els interessos dels altres als seus propis. Ella va salvar de la mort a 2500 nens jueus, però inclús, ella mateixa es fa aquest retret: *“Tot el temps vaig tenir la sensació de no haver fet el suficient. Podria haver fet més”*. Aquest pesar em perseguirà fins a la mort”. Tota una autèntica definició de santedat.

Quan fou detinguda, segons conten les seves biografies, pels soldats de la Gestapo i tortura dia i nit, deia: *“Guardaré silenci, preferiria morir a donar a conèixer el nostre treball. Què importància te la meua vida enfront a la de molts essers humans? Enmig d’aquells terribles dolors una vegada vaig trobar una estampeta arrugada en un matalàs: “¡Jesús! ¡En vos confío!. La vaig amagar i la vaig portar sempre amb mi”*.

A través d’aquestes dues figures s’ha de veure i reconèixer i dignificar el paper de les persones que desinteressadament ho arriuen tot, inclús la vida per ajudar a persones que estan en exclusió i ficar en vàlua les seves aportacions a la defensa dels drets humans i la justícia social que en el moment present tant insisteix el Papa Francesc tant en la seva predicació com en el seu darrer missatge a l’Església. *“... M’agrada veure la santedat en els pares que crien amb tant d’amor els seus fills, en aquests homes i dones que treballen per portar el pa a casa...”*(GE, nº7), [...] *“Per a ser sant no és necessari ser bisbe, capellà, religioses o religiosos. No es tracta de descoratjar quan un contempla models de santedat que li semblen inabastables. Hi ha testimonis que són útils per estimular-nos i motivar-nos, però no perquè tractem de copiar”* (GE, nº11) [...] *“Vull destacar que el ‘geni femení’ també es manifesta en estils femenins de santedat, indispensables per reflectir la santedat de Déu en aquest món”* (GE, nº12).

Per Mn. Joan Bajo

“La nostra infantesa és una mica com una tinta indeleble” Papa Francesc. Catequesi sobre els Manaments

9: Honra el teu pare i la teva mare

Estimats germans i germanes, bon dia!

En el viatge que fem a l'interior de les Deu Paraules, avui arribem al manament sobre el pare i la mare. Es parla de l'honor degut als pares. Què és aquest “honor”? La paraula hebrea indica la glòria, el valor, literalment el “pes”, la consistència d'una realitat. No es tracta de formes externes, sinó de veritat. Honrar Déu, en les Escripures, vol dir reconèixer la seva realitat, tenir en compte la seva presència; això s'expressa també amb els ritus, però implica sobretot donar a Déu el lloc que li pertoca en l'existència. Honrar el pare i la mare significa per tant reconèixer la seva importància també a través d'accions concretes, que expressen dedicació, afecte i cura. Però no es tracta només d'això.

La Quarta Paraula té la seva pròpia característica: és el manament que té un resultat. Diu: «Honra el teu pare i la teva mare, com el Senyor, el teu Déu, t'ho ha manat, perquè tinguis una llarga vida, i tu siguis feliç a la terra que el Senyor el teu Déu et dona» (Dt 5,16). Honrar els pares porta a una llarga vida feliç. La paraula “felicitat” en el Decàleg només apareix lligada a la relació amb els pares.

Aquesta saviesa mil·lenària declara el que les ciències humanes han sabut elaborar des de fa poc més d'un segle: que l'empremta de la infantesa marca tota la vida. Sovint és fàcil veure si algú ha crescut en un ambient sa i equilibrat. Però no és fàcil percebre si una persona ha passat per experiències d'abandó o de violència. La nostra infantesa és una mica com una tinta indeleble, es manifesta amb els gustos, amb la manera de ser, encara que alguns mirin d'amagar les ferides dels seus orígens.

Però el quart manament encara diu més. No parla de la bondat dels pares, no demana que els pares i les mares siguin perfectes. Parla d'un acte dels fills, prescindint dels mèrits dels pares, i diu una cosa extraordinària i alliberadora: encara que tots els pares no siguin bons i que totes les infanteses no siguin serenes, tots els fills poden ser feliços, perquè l'assoliment d'una vida plena i feliç depèn de l'agraïment just a aquells que ens han portat al món.

Pensem com aquesta Paraula pot ser constructiva per a tants joves que provenen de relats de dolor, i per a tots aquells que han sofert

Col·laboracions

en la pròpia joventut. Molts sants – i moltíssims cristians – després d’una infantesa dolorosa han viscut una vida lluminosa, perquè gràcies a Jesucrist s’han reconciliat amb la vida. Pensem en aquell jove que ara és beat i el mes vinent serà sant, Sulprizio, que als 19 anys va acabar la seva vida reconciliada amb tants dolors, amb tantes coses, perquè el seu cor estava serè i no havia renegat mai dels seus pares. Pensem en sant Camil de Lellis, després d’una infància desordenada va construir una vida d’amor i servei; en santa Josefina Bakhita, que va créixer en un horrible esclavatge; o en el beat Carles Gnocchi, orfe i pobre; i en el mateix sant Joan Pau II, marcat per la pèrdua de la mare quan era petit.

L’home, no importa la seva història personal, rep amb aquest manament l’orientació que porta a Crist: en Ell, de fet es manifesta el veritable Pare, que ens ofereix “renéixer de nou” (cf. Jn 3,3-8). Els enigmes de les nostres vides s’il·luminen quan es descobreix que Déu des de sempre ens prepara una vida de fills seus, on cada acte té una missió rebuda d’Ell.

Les nostres ferides comencen a ser un potencial de gràcia quan descobrim que el veritable enigma ja no és “per què?”, sinó “per a qui?”, per a qui m’ha passat això. A la vista de quin treball Déu m’ha forjat al llarg de la meva història? Aquí tot s’inverteix, tot es torna preciós, tot es torna constructiu. La meva experiència, fins i tot trista i dolorosa, a la llum de l’amor, com es torna per als altres, per a qui, font de salvació? Aleshores podem començar a honrar els nostres pares amb llibertat de fills adults i amb una acceptació misericordiosa dels seus límits.

Honrar els pares: ens han donat la vida! Si t’has allunyat dels teus pares, fes un esforç i torna, torna-hi; potser són vells... T’han donat la vida. I, després, entre nosaltres hi ha el costum de dir coses lletges, fins i tot paraulotes... Per favor, mai, mai, mai insulteu els pares dels altres. Mai! Mai s’insulta la mare, mai s’insulta el pare. Mai! Mai! Prengueu vosaltres mateixos aquesta decisió interior: en endavant no insultaré mai la mare o el pare d’algú. Ells han donat la vida! No se’ls pot d’insultar.

Aquesta vida meravellosa se’ns ofereix, no se’ns imposa: renéixer en Crist és una gràcia que s’ha d’acollir lliurement (cf. Jn 1,11-13), i és el tresor del nostre Baptisme, en el qual, per obra de l’Esperit Sant, només tenim un Pare, el del cel (cf. Mt 23,9; 1 Cor 8,6; Ef 4,6). Gràcies!

Les homilies del papa Francesc
Traducció per Josep M. Torrents Sauvage

Resum de la 89ª Reunió Interdiocesana del dia 18 de setembre de 2018

Van ser-hi presents totes les diòcesis amb l'excepció de Mallorca, que estan en el procés de canvi de coordinador. Algun coordinador no hi va poder participar i va estar representat per membres de la coordinadora. Es van treballar les propostes que figuraven a l'ordre del dia. Vam començar amb una mica de retard degut a la tempesta que va caure al matí i que ens va afectar a tots els participants. Agrair la voluntat i la disponibilitat de tots per superar els inconvenients, amb una menció per als amics de Menorca que tot i el retard del vol van arribar per compartir la jornada de reflexió i treball.

Es va comentar la situació de les diòcesis i els actes que porten a terme. Vàrem seguir amb les reflexions sobre els temes de renovació i rejuveniment, la dificultat de trobar nous col·laboradors per a les coordinadores i que acceptin el compromís i la responsabilitat de treballar pel Moviment. També la renovació dels nostres grups amb persones més joves i que tinguin interès amb Jesús i els seus ensenyaments i

Col·laboracions

propostes. El paper important dels rectors i també dels membres dels nostres grups per aconseguir la formació de nous grups. Són temes que ens preocupen i ens demana intensificar el treball de formació i d'apostolat, per aconseguir ampliar el ressò del nostre Moviment com a servei a l'Església i a la societat.

Totes les diòcesis celebren el principi de curs, els patrons i el final de curs i diferents trobades, també les reunions per treballar els temes del curs. Fets destacats:

Barcelona: les reunions mensuals de formació d'animadors amb la participació mitjana d'unes 65 persones.

Girona: dia 27/3 trobada diocesana a Sant Joan les Fonts, trobades de formació al febrer i al maig i celebrar que el nostre amic Pere farà 50 anys de matrimoni. Tenen 62 grups i 560 persones.

Lleida: dia 20/9 trobada principi de curs, fan un curs de formació, també fan dues trobades durant el curs per a potenciar la germanor i el sentit de comunitat. El 12 de novembre fan un recés a Les Avellanès. Nou consiliari el P. Vilarrubies.

Mallorca: nou coordinador l'amic Pep Bauzà.

Menorca: el dia dels nostres patrons van celebrar els 25 anys de Vida Creixent, estan preparant las trobades del nou curs. Començarà un nou grup al poble de Migjorn.

Sant Feliu: visita a les parròquies per tal d'engrescar més grups. Reunions de preparació de la XXXIII Trobada Interdiocesana a celebrar a la diòcesi el dia 8/5 de 2019, amb el bisbat i l'ajuntament.

Solsona: acords del bisbat amb les parròquies. Hi ha hagut reestructuració de la junta. Col·laboració amb els cursos Alfa i també en la pàgina web. L'amic Vicenç no hi va poder participar per malaltia; el vam trobar a faltar.

Tarragona: el nou coordinador és Josep Maria Ferran acompanyat de la seva esposa Fina, dues persones entregades a la pastoral de famílies, joves, catequesis, CPM, etc... Estan treballant per aconseguir nous col·laboradors. Fan un WhatsApp cada dia per als de Vida Creixent.

Terrassa: continuar treballant el dia a dia del Moviment i pel reconeixement oficial del nostre Moviment.

Tortosa: estan treballant per aconseguir la renovació de la coordinadora, el dia 16/6 van celebrar l'Assemblea i han participat en les Jornades de la gent gran. Mn. Bajo continua amb les seves conferències.

Col·laboracions

Urgell: continuen les reunions de grups per zones i l'estiu van celebrar una jornada d'amistat i reflexió sobre el Moviment i on hi va participar l'arquebisbe Joan Enric Vives.

Vic: la nova coordinadora treballa per renovar els grups i col·laboradors, van celebrar la III Jornada diocesana a Igualada amb la participació del bisbe Romà Casanova.

Trobada interdiocesana a Sant Feliu de Llobregat el dia 8 de maig de 2019. La coordinadora de Sant Feliu està treballant en el tema efectuant reunions, entrevistes i converses amb el bisbat, l'ajuntament, per anar confeccionant les necessitats i les possibles solucions als problemes que vagin sorgint. Demanen la nostra col·laboració i consell per millorar la logística de la trobada. En la propera reunió es presentarà un esborrany de la Trobada.

Presentació de TESTIMONIS DE JESUCRIST AL SEGLE XX, pel P. Jesús Renau autor del temari. Ens va explicar com va reaccionar a la nostra petició d'un temari, i com va anar triant el tema, el segle, els personatges, els escenaris, les situacions. La selecció de 6 dones i 5 homes, persones universals, del país i locals, que son testimonis d'un segle amb grans convulsions, enfrontament violents militars i civils, canvis profunds a la societat. La conversió de diferents personatges i les situacions que van viure. Va comentar que en el testimoni de Theilhard de Chardin s'havia passat un poc i havia sortit massa llarg. També que havia seleccionat a Joan XXIII per considerar que el Concili Vaticà II era l'esdeveniment més important de l'Església en el segle XX.

Tot seguit, l'Eucaristia concelebrada pels consiliaris presents i presidida per Mn. Xavier Ribas, consiliari del bisbat de Sant Feliu de Llobregat. Després, un dinar de germanor i amistat i no va faltar la fotografia dels qui hi van participar, que ens recordi aquest dia de treball i col·laboració i l'alegria de compartir una mateixa fe amb il·lusió, amor i esperança. Gràcies a tots per la vostra estimació i dedicació al nostre estimat Moviment i fins la propera.

La propera reunió interdiocesana serà el dia 15 de gener de 2019; us hi esperem a tots.

Fer Exercicis Espirituals enmig de la vida quotidiana

Quan parlem d'Exercicis Espirituals ens ve al cap de seguida una estada llarga en una casa d'espiritualitat, abandonant totalment les rutines de la vida de cada dia, posant distància amb els espais i les persones amb els que compartim habitualment el temps.

Però un escenari com aquest és inviable per a moltes persones que potser senten la necessitat o el desig de fer Exercicis Espirituals, de rellegir la pròpia vida i descobrir cap a on enfocar el futur. No cal renunciar-hi, perquè els Exercicis Espirituals es poden practicar sense deixar els compromisos de la vida quotidiana, reservant un temps diari per a la pregària. Això sí, requereix voluntat i certa disciplina, en definitiva un cert ordre per compaginar el ritme de la vida diària amb els espais de silenci i pregària que requereixen els Exercicis.

Les persones que opten per aquest format han anat augmentant en els darrers anys i a Catalunya, el curs passat ja hi va haver més de 40 participants. Es tracta de persones amb una mitjana de 40 anys que ja tenen un recorregut de vida familiar i professional i no poden retirar-se totalment durant un període llarg de temps.

Tal com passa als Exercicis en la modalitat més clàssica, qui els fa compta amb un acompanyant, amb qui s'entrevista cada setmana per oferir unes orientacions. El paper de l'acompanyant és clau per guiar el camí que es va fent. Pot ser útil utilitzar un diari personal, per anotar-hi com avança l'experiència. Tot plegat per ajudar a vèncer les dificultats que ben segur apareixeran per compaginar les activitats diàries i la pràctica dels Exercicis.

Podria semblar que aquesta és una manera poc fidel als Exercicis originals, o una adaptació per sortir del pas.

El jesuïta i coordinador dels Exercicis a la Vida Quotidiana dels Jesuïtes de Catalunya, **David Guindulain**, ho desmenteix. De fet, sant Ignasi ja contemplava aquesta possibilitat, que ben al contrari de rebaixar l'experiència, ofereix una oportunitat per a pregar en tota ocasió, integrant en la dinàmica dels Exercicis, allò que passa al dia a dia. La proposta dels Exercicis a la vida quotidiana per a aquest curs ja s'ha presentat. L'inici serà a mitjans d'octubre i la informació es pot consultar en aquest enllaç: www.jesuites.net

Aturar-se. Cicle B. La parella

La parella - i sobretot el sagrament cristià del matrimoni, amor per sempre – balanceja avui entre “dues llibertats”: una llibertat que comporta i admet també compromisos duradors, i una llibertat que es declara incompatible (?) amb la paraula donada per sempre.

Per als qui admeten la Paraula de Déu, la Bíblia ens diu: - No és bo que l'home estigui sol. Farem qui l'ajudi i l'acompanyi. I el creador donà a Adam, Eva, la mare dels éssers racionals. I el Mestre de Nazaret repeteix aquest text del llibre del Gènesi: - Al principi, Déu creà l'home i la dona. Per això, ells deixaran el pare i la mare, i ells dos formaran una sola família.

Partint d'aquestes realitats, avui voldria exposar quins són els fonaments de la parella, en sentit psicològic. En la relació interpersonal de la parella, el secret de l'èxit – en el sentit més profund – d'una relació personal feliç, eficaç i creadora, rau en la capacitat de conèixer la realitat de la persona amb la qual vull fer el camí de la meua vida.

Primerament, jutgem les persones amb una llista de qualitats i defectes i, segons aquest barem, posem l'etiqueta “m'agrada” o “no m'agrada”.

En segon lloc, hem de passar a intercanviar aquests sentiments fins arribar a un mutu enriquiment.

Però ha d'arribar el moment en el qual jo m'adoni que puc enriquir l'altre sense esperar-ne cap recompensa; és un servei sense retorn.

Jo descobreixo que, en la parella, la meua funció és oferir les meves facultats superiors de la intel·ligència, de l'amor, i de l'energia, de tal manera que jo sigui útil a l'altre.

Aquest procés és una certa evolució d'equilibri entre l'altre i jo per arribar a l'entrega a l'altre sense cap recompensa. Aquest camí ha de ser el fruit del meu creixement, com el resultat de prendre consciència del que sóc jo; perquè, en el cas contrari, jo no podré fer un servei a l'altre.

Aquest servei fet gratuïtament ens allibera de les pors, dels desenganys, de les desil·lusions, dels fracassos. Finalment, després d'aquesta breu descripció evolutiva, cal dir que els cristians tenen la força de l'obertura a Déu que dona el sagrament del matrimoni. Qui no ho entengui així i no pensi preparar-s'hi amb maduresa, val més que ho deixi córrer.

Mn. Pere- diaca

Del **15 al 30 de novembre** tindrà Lloc **XV Mostra de Cinema Espiritual de Catalunya**, va començar l'aventura 2004 impulsada per Mossèn Peio Sánchez, circumscrita a Barcelona i amb dues pel·lícules. Avui ell segueix al peu del canó, i el convoca la Direcció General d'Afers Religiosos de la Generalitat, per a tot Catalunya. La Mostra té un subtítol: **diàleg. diversitat** No pretenc donar tot el llistat de les pel·lícules d'aquesta edició. La Mostra editarà un programa complet tot assenyalant els Llocs d'exhibició. Diverses pel·lícules es repeteixen en diversos llocs perquè cadascú pugui triar lloc i horari. A més, el Full Dominical sol inserir una separata en les setmanes anteriors al començament. També s'assenyala els preus, ja que els cinemes que s'adherixen, com són empreses, Tenen la seva reglamentació pròpia, encara que editen abonaments a molt bon preu. La resta: Centres Cívics, Centres Parroquials, Centres Culturals ..., són o la voluntat o gratuïts. Unes dades comparatives perquè veieu l'evolució i l'èxit en aquests 14 anys. En 2017, l'última Mostra, es van programar 20 pel·lícules i un curtmetratge, les passades van ser 69, les sales de projecció van ser 30 per tot Catalunya i hi va haver més de 5 000 espectadors. Tots els aspectes religiosos i culturals tenen cabuda a la Mostra que ha participat també en fòrums internacionals.

Una característica molt valuosa és que cada protecció va acompanyada per una persona que presenta i modera el fòrum i que pertany a la fe que reflecteix la pel·lícula. Per exemple: jo vaig veure l'any passat **El fill de Saül** i la comentarista va ser una rabina jueva que em va encantar. A tall d'exemple us avançaré tres títols de divers estil. Hi ha comèdies com **Déu meu que t'hem fet**, sobre el conflicte d'una família tradicional catòlica francesa en casar-se cadascuna de les seves quatre filles amb nois de diferent religió i raça.

Silenci, per exemple, és un drama profund sobre les dificultats de dos joves jesuïtes al Japó del segle XVII. Com la filma Martín Scorsese imaginéssiu que és una pel·lícula inquietant i incòmoda. No deixa de ser molt interessant però que cadascú triï segons la seva sensibilitat i aguant.

La tortuga Vermella, és una pel·lícula d'animació muda. Va estar nominada als Oscar de 2016 i no va guanyar per ser muda. Però la seva intencionalitat és aquesta. Pel·lícula per a tots els que necessiten ànims per a la superació i per adonar-se que ens hem generat gran nombre de necessitats fictícies, que hem convertit en necessàries ... tot just sense adonar-nos.

Us animo a anar-hi.

Agenda 2018

Octubre

Dijous 4: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema II – ELISABETH EIDENBENZ-IRENA SENDLER

Dissabte 27: MATÍ :

ASSEMBLEA DIOCESANA. Obert a tothom. A la parròquia de Sant Isidor, carrer comte d'Urgell 178, entre Provença i Mallorca, línia 5 del metro parada Clínic. A les 10.15 acolliment, Assemblea. Conferència. Eucaristia i entrega de diplomes. Un petit refrigeri i comiat.

Novembre

Dijous 8: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema III – MÀRIUS TORRES I PERENYA

Desembre

Dijous 13: Reunió d'animadors.

A les 5 de la tarda, a Valencia 244, planta 4a, sala d'actes.

Tema IV – ETTY HILESSUM

**TEMARI
DEL CURS
2018-2019,
"TESTIMONIS
DE JESUCRIST AL
SEGLE XX" DEL
P. JESÚS
RENAU**

Libres del diaca permanent Pere Arribas i Bartolomé amb recull de reflexions al voltant dels Evangelis de Sant Mateu, any litúrgic A, de Sant Marc, any litúrgic B, i de Sant Lluc, any litúrgic C, al preu de 10 euros cadascun. Els trobareu a la secretaria i a les llibreries Claret.

La Secretaria de Vida Creixent romandrà oberta de dilluns a dijous en horari de 5 a 7 de la tarda, al carrer Valencia 218, 1er,2a, esq.- Barcelona - 08011

vidaCreixent

MOVIMENT CRISTIÀ
DE GENT GRAN